

UCHWAŁA Nr XLV/348/2018

Rady Gminy Sońsk

z dnia 28 lutego 2018 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi A.K. na działalność kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku w przedmiocie rozpatrywania wniosków skarżącego

Na podstawie art. 229 pkt 3), art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.), Rada Gminy Sońsk uchwala, co następuje:

§ 1

1. W wyniku rozpatrzenia skargi A.K. z dnia 23 stycznia 2018 roku, uzupełnionej pismami: z dnia 23 stycznia 2018 roku, z dnia 5 lutego 2018 roku, z dnia 9 lutego 2018 roku i z dnia 13 lutego 2018 roku, na działalność kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku w przedmiocie rozpatrywania wniosków skarżącego, uznaje się niewłaściwość Rady Gminy Sońsk i wskazuje się właściwe organy – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sońsku lub Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie.

2. Zawiadomienie o sposobie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy Sońsk

Tadeusz Wodzyński

Załącznik do uchwały
Nr XLV/348/2018
Rady Gminy Sońsk
z dnia 28 lutego 2018 r.

Zawiadomienie

o sposobie załatwienia skargi A.K. na działalność kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku w przedmiocie rozpatrywania wniosków skarżącego.

Uzasadnienie prawne:

- 1) art. 229 pkt 3), art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.);
- 2) ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2017 poz. 1875 ze zm.);
- 3) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. 2017 poz. 1769 ze zm.);
- 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U Nr 5, poz. 46).

Uzasadnienie faktyczne:

Do Rady Gminy Sońsk w dniu 30 stycznia 2018 roku wpłynęła, przekazana przez Wójta Gminy Sońsk według właściwości, skarga AK z dnia 23 stycznia 2018 roku, uzupełniona pismami: z dnia 23 stycznia 2018 roku, z dnia 5 lutego 2018 roku, przekazanym przez Wójta Gminy Sońsk według właściwości dnia 6 lutego 2018 roku, z dnia 9 lutego 2018 roku i z dnia 13 lutego 2018 roku, przekazanym przez Wójta Gminy Sońsk według właściwości dnia 14 lutego 2018 roku, na działalność kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku w przedmiocie rozpatrywania wniosków skarżącego. W piśmie z dnia 9 lutego skarżący błędnie „złożył” „na ręce Wójta gm. Sońsk” skargę na kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku, jednakże z uwagi na przesłanie pisma również do Rady Gminy Sońsk nie było konieczności przekazywania tego pisma według właściwości. Pomimo że skarżący wspomina w skardze, iż dotyczy ona zawartego przez skarżącego kontraktu socjalnego, czy też nieudzielenia skarżącemu wyjaśnień, to jednoznacznie wynika z treści skargi, że skarżący jest niezadowolony ze sposobu rozpatrywania jego wniosków o udzielenie świadczeń z zakresu pomocy społecznej. Wskazuje na to w szczególności okoliczność, że skarżący, jednocześnie ze złożeniem skargi, tym samym pismem, złożył odwołanie od wydanej z jego wniosku decyzji odmawiającej przyznania mu zasiłku oraz, że nie jest zadowolony z kwoty zasiłku przyznanego mu inną decyzją, czy też z tego, że nie zapewniono mu pomocy i środków na dojazdy do lekarzy i na rehabilitację oraz, że organ prowadzący postępowania nie udzielił skarżącemu wyjaśnień.

Po zapoznaniu się z zarzutami skargi, Komisja Rewizyjna Rady Gminy Sońsk przygotowała stanowisko Rady Gminy Sońsk w przedmiocie rozpatrzenia skargi, proponując

uznanie niewłaściwości Rady Gminy Sońsk i wskazanie właściwych organów – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku lub Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie.

Odnosząc się do przedstawionych zarzutów, Rada Gminy Sońsk uznaje, co następuje:

Zgodnie z art. 6 pkt 6) ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, określenie kontrakt socjalny oznacza – pisemną umowę zawartą z osobą ubiegającą się o pomoc, określającą uprawnienia i zobowiązania stron umowy, w ramach wspólnie podejmowanych działań zmierzających do przezwyciężenia trudnej sytuacji życiowej osoby lub rodziny. Stosownie do treści art. 108 ust. 1 tej ustawy, w celu określenia sposobu współdziałania w rozwiązywaniu problemów osoby lub rodziny znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej pracownik socjalny zatrudniony w ośrodku pomocy społecznej lub w powiatowym centrum pomocy rodzinie może zawrzeć kontrakt socjalny z tą osobą lub rodziną, w celu wzmocnienia aktywności i samodzielności życiowej, zawodowej lub przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu. Art. 39a ust. 1 ww ustawy stanowi, że zasiłek celowy może być przyznany również w celu realizacji postanowień kontraktu socjalnego. Z kolei zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznamości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.

Jak wynika z powyżej przytoczonych przepisów, zarzuty skarżącego dotyczą postępowań administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej prowadzonych przez kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku z wniosków skarżącego.

Skarżący również stawia, w oderwaniu od reszty skargi, zarzut braku „realizacji obowiązków wynikających z art. 36 ust.2 pkt h (...) Ustawy o Pomocy Społecznej”, zgodnie z którym świadczeniem niepieniężnym z pomocy społecznej jest interwencja kryzysowa. Interwencja kryzysowa stanowi zespół interdyscyplinarnych działań podejmowanych na rzecz osób i rodzin będących w stanie kryzysu. Celem interwencji kryzysowej jest przywrócenie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie, a dzięki temu zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej. Interwencją kryzysową obejmuje się osoby i rodziny bez względu na posiadany dochód. W ramach interwencji kryzysowej udziela się natychmiastowej specjalistycznej pomocy psychologicznej, a w zależności od potrzeb - poradnictwa socjalnego lub prawnego, w sytuacjach uzasadnionych - schronienia do 3 miesięcy. Wynika z tego, że skarżący zdaje się nie rozumieć czym jest interwencja kryzysowa i uważa, że interwencją kryzysową jest np. dowiezienie skarżącego na wizytę u okulisty, czy też na zabiegi rehabilitacyjne, co nie mieści się w pojęciu interwencji kryzysowej.

Zgodnie z art. 234 pkt 1) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego, w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu. Stosownie do treści art. 235 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego. Skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od

jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylecia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie.

Z treści skargi, poza pismem z dnia 9 lutego 2018 roku zawierającym odwołanie od decyzji, które skarżący złożył prawidłowo za pośrednictwem kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku, nie wynika czy w tych sprawach toczą się jakieś postępowania administracyjne, czy może decyzje są już ostateczne. W konsekwencji nie jest możliwe ustalenie organu właściwego w sprawie.

Z tych powodów należało uznać niewłaściwość Rady Gminy i wskazać właściwe organy – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sońsku lub Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie.

Pouczenie: zgodnie z przepisem art. 239 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.